

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **M. Č.**
bytem X.
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem
se sídlem Francouzská 299/98, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 24. 1. 2025 č. j. MZDR 30590/2024-3/PRO

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 24. 1. 2025 č. j. MZDR 30590/2024-3/PRO se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 12 270 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta Mgr. Lukáše Hojdna.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž ministr zdravotnictví zamítl rozklad podaný žalobkyní proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 14. 8. 2024 č. j. MZDR 24970/2023-20/PRO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím ministerstvo zamítlo žádost žalobkyně o poskytnutí

jednorázové peněžní částky za sterilizaci provedenou v rozporu s právem podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 297/2021 Sb.“).

2. Ze správního spisu plyne, že dne 22. 8. 2023 podala žalobkyně žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky za protiprávní sterilizaci podle zákona č. 297/2021 Sb. V žádosti uvedla, že ke zdravotnímu výkonu zabraňujícímu plodnosti (sterilizaci) v jejím případě došlo v roce 2008 v Mulačově nemocnici s. r. o. Dne 24. 9. 2023 ale ministerstvu sdělila, že k její sterilizaci došlo dne 15. 7. 2009. Ministerstvo zdravotnictví (dále též jen „ministerstvo“) si vyžádalo od poskytovatele zdravotních služeb kopii zdravotnické dokumentace žalobkyně týkající se provedení zdravotního výkonu sterilizace. Operační protokol prokazuje, že žalobkyni byla provedena sterilizace dne 15. 7. 2009, a to spolu s ukončením gravidity (umělé přerušení těhotenství). Sterilizace byla provedena na zdravých pohlavních orgánech (viz adnexa bpn. – bez patologického nálezu). Dále ze zdravotnické dokumentace vyplývá, že žalobkyně prokazatelně požádala o provedení sterilizace. Žádost zněla následovně: *„Žádám o provedení sterilizace dle § 27 zák. č. 20/1966 Sb. z těchto důvodů: Je mi 34 let, mám 4 žijící děti, další těhotenství si nepřeji.“* Součástí žádosti o sterilizaci je rovněž následující doložka podepsaná žalobkyní: *„Byla jsem poučena o způsobu definitivního zneplodnění a jsem si vědoma, že opětovné zprůchodnění vejcovodů je nemožné.“* Žádost je žadatelkou vlastnoručně podepsána. Žádost o provedení sterilizace povolila sterilizační komise dne 13. 7. 2009 ve složení 3 lékařů. Výslovné povolení sterilizační komise uvedeno není, avšak jeden z členů komise (MUDr. B. K.) byl současně asistující lékař u operace, jakož i lékař provádějící dne 14. 7. 2009 gynekologické vyšetření, v rámci něhož na žádost pacientky indikoval ukončení gravidity a připojení LSK sterilizace na základě indikace 34 let (věk pacientky) a počtu 4 žijících dětí.
3. Ministerstvo prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobkyně zamítlo. Na základě shora popsanych zjištění dospělo k závěru, že žalobkyně o sterilizaci požádala, její žádosti se zabývala sterilizační komise a žalobkyně věděla, že důsledkem předmětného zákroku bude nemožnost znovu otěhotnět. Za nepravdivé proto označilo tvrzení žalobkyně, že o sterilizaci nikdy nežádala. K tvrzení žalobkyně, že žádost (o sterilizaci) není řádně odůvodněna, ministerstvo uvedlo, že žádost byla dostatečně odůvodněna tím, že žadatelce je 34 let a má již 4 žijící děti, což odpovídá čl. XIV/3 Seznamu indikací, jež mohou být důvodem k provedení sterilizace, který je přílohou směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR ze dne 17. prosince 1971, č. LP-252.3-19.11.71., o provádění sterilizace publikované ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví č. 1-2 ze dne 29. února 1972 (dále jen „směrnice o provádění sterilizace“). Tvrzení žalobkyně, že se jednalo o žádost o interrupci, ministerstvo označilo za nevěrohodné, neboť žádost o interrupci, resp. umělé přerušení těhotenství byla žalobkyní podepsána včetně poučení o možnosti používání antikoncepčních metod a prostředků. Z obsahu žádosti o sterilizaci je zcela zjevné, že k záměně s interrupcí (a jejími důsledky) nemohlo dojít. Podle záznamů v dokumentaci byla žalobkyně na přerušení těhotenství již opakovaně, tudíž jí musel být rozdíl v povaze a důsledcích interrupce a sterilizace jasný. Dále žalobkyně argumentovala tím, že se jí nedostalo informací o povaze, druhu, následcích, alternativách a rizicích zákroku. K tomu ministerstvo odkázalo na § 23 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, který pro konkrétní podobu poučení požadavek písemné formy nestanovil, resp. požadavek na písemnou formu byl stanoven toliko pro žádost o sterilizaci, resp. o zachycení vědomosti, že zákrok je nezvratný (§ 11 směrnice o provádění sterilizace) a v tomto rozsahu písemná forma dodržena byla. Dle žádosti (o sterilizaci) není žádných pochyb o tom, že

žalobkyně věděla, oč žádá, jaké to pro ni bude mít následky a že tyto následky jsou trvalé. Současně byla obeznámena s nutností hospitalizace, že se bude jednat o operaci, že podstatou operace je zneprůchodnění vejcovodů, že důsledkem bude trvalá neplodnost a že opětovné zprůchodnění vejcovodů je nemožné. To je ministerstva poučení více než dostačující. K námitce ohledně špatného složení sterilizační komise pak ministerstvo odkázalo na § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb., s tím, že pochybení, která nemohla mít vliv na projev vůle žalobkyně, nezpůsobují nezákonnost provedené sterilizace. Podstatná je vůle žalobkyně v čase, kdy sepisovala žádost o sterilizaci. Zda o její žádosti rozhodovali 2 členové sterilizační komise nebo jich bylo 5, nemohlo svobodnou vůli žalobkyně zpětně nijak ovlivnit. Stejný závěr ministerstvo vztáhlo i na námitku žalobkyně, že není zřejmé, zda sterilizační komise výkon schválila či nikoli.

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ministr zdravotnictví odkázal na popis průběhu správního řízení uvedený v prvostupňovém rozhodnutí a rozkladové námitky žalobkyně vypořádal následujícím způsobem. K námitce, že žalobkyně o sterilizaci nikdy sama nežádala a nikdy k ní neudělila informovaný souhlas, uvedl, že z toho, že je žádost o sterilizaci sepsána na formuláři, nelze dovodit, že by se tím snižovala věrohodnost jejího obsahu, potažmo by taková žádost svědčila o absenci svobodné vůle. Naopak v žádosti je výslovně uvedeno, že si žadatelka již nepřeje další těhotenství, což stvrdila svým podpisem. Pokud by nerozuměla tomu, jaký důsledek má zneprůchodnění vejcovodů, stěží lze přisvědčit tomu, že by nerozuměla též pojmu „zneplodnění“, nadto uvedla-li, že si další těhotenství nepřeje, a prodělala-li (dle zdravotnické dokumentace) před sterilizací spojenou se 4. potratem již 3 potraty. V žádosti o provedení sterilizace žalobkyně stvrdila svým podpisem prohlášení, že byla poučena o způsobu definitivního zneplodnění a že si je vědoma, že opětovné zprůchodnění vejcovodů je nemožné. Zákonné požadavky na písemnou formu ohledně poučení podle ministra u žalobkyně byly dodrženy. Tehdejší právní úprava nevyžadovala písemnou informaci o alternativách zákroku. Namítané nesprávné složení sterilizační komise označil ministr za formální pochybení, které samo o sobě nemá vliv na svobodu a prostotu omylu vůle žalobkyně, jak judikoval i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 19. 6. 2024 č. j. 14 Ad 3/2024–39. Z protokolu o jednání sterilizační komise je naprosto zřejmé, že výkon byl sterilizační komisí schválen.
5. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně namítla, že o trvalé zneplodnění nikdy nežádala a nikdy k němu neudělila souhlas. O skutečnosti, že už nikdy nebude moci mít další děti, se dozvěděla až dodatečně po zákroku. Ve zdravotní dokumentaci sice existuje žádost o sterilizaci, nicméně tato žádost byla žalobkyni podána na předpřipraveném formuláři. Žalobkyně jí sama nesepisovala, nýbrž pouze vyplnila a podepsala v omylu v domněnku, že podepisuje žádost o interrupci. Předpřipravený formulář při tom příliš nesvědčí tomu, že by se jednalo o autentické přání žalobkyně. Žádost o sterilizaci nadto není řádně odůvodněna. Jako důvod je v žádosti na stroji napsáno pouhé sdělení: „je mi 34 let, mám 4 žijící děti, další těhotenství si nepřeji“. Takto odůvodněná žádost o sterilizaci nemůže obstát z pohledu zákonných požadavků, zejména z důvodu toho, že chybí vůle žalobkyně podstoupit sterilizaci a že v žádosti zcela chybí poučení o povaze zákroku a o jeho důvodnosti.
6. Žalobkyně dále namítla, že v žádosti (o sterilizaci) a v celé zdravotní dokumentaci zcela chybí poučení o povaze zákroku, jeho důvodnosti, důsledcích, rizicích se zákrokem spojených a alternativách tohoto zákroku. Žalobkyně by tak ani nemohla vyjádřit informovaný souhlas, jak je zákonem vyžadováno. Poukázala přitom na závěry rozsudku Městského soudu

v Praze ze dne 19. 6. 2024 č. j. 14 Ad 3/2024–39 týkající se tzv. informovaného souhlasu pacienta. Předpokladem k provedení zákroku sterilizace je předchozí řádné poučení pacienta o povaze, charakteru, následcích, alternativách a rizicích daného zákroku. Ve zdravotní dokumentaci žalobkyně je v tomto směru obsažena pouze žádost o provedení sterilizace, jejíž obsah ale neprokazuje, že by žalobkyně dala ke sterilizaci svobodný a informovaný souhlas.

7. Žalobkyně též namítla, že i kdyby o sterilizaci skutečně požádala, nebyla by schopna vyjádřit důkladně rozmyšlený a informovaný souhlas, protože žádost byla sepsána těsně před plánovaným interrupčním zákrokem, tj. ve stresové situaci v bezprostřední souvislosti s podstoupením lékařského zákroku, která zásadně ovlivňuje fyzický i psychický stav. V tomto smyslu odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č.j. 15 Ad 4/2022-35.
8. V další námitce žalobkyně uvedla, že podle § 27a odst. 1 zákona č. 20/1966, o péči o zdraví lidu, platí, že kastrace, stereotaktické operace a zákroky u transsexuálů se provádějí pouze na žádost osoby, u níž mají být provedeny, a po schválení odbornou komisí, kterou tvoří právník, nejméně dva lékaři se specializací v příslušném oboru a dva další lékaři nezúčastnění na provádění lékařského zásahu. Z citovaného ustanovení vyplývá, že členy sterilizační komise jsou dva specializovaní lékaři, dva nezúčastnění lékaři a jeden právník. V případě rozhodování o sterilizaci žalobkyně však byla sterilizační komise složena pouze ze dvou členů, a to z 1 nezúčastněného lékaře a 1 specializovaného lékaře. V protokolu o jednání komise jsou sice uvedeny celkem tři podpisy, avšak dvakrát je zde uveden a podepsán MUDr. K. Absence souhlasu třetího člena komise je podstatným nedostatkem, který způsobuje protiprávnost sterilizace.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu s tím, že žalobkyně v žalobě pouze opakuje argumentaci, kterou správní orgány obou stupňů dostatečně vypořádaly.
10. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně pouze zopakovala některá svá žalobní tvrzení.
11. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z této právní úpravy:
12. Podle § 2 zákona č. 297/2021 Sb., je oprávněnou osobou fyzická osoba, která se podrobila v období od 1. července 1966 do 31. března 2012 ve zdravotnickém zařízení na území, které je součástí území České republiky, sterilizaci v rozporu s právem.
13. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb., sterilizací se sterilizací v rozporu s právem pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní výkon zabraňující plodnosti, k jehož provedení oprávněná osoba neudělila souhlas, nebo souhlas udělila při takovém porušení právních předpisů upravujících v rozhodném období provedení zdravotního výkonu zabraňujícího plodnosti anebo za takových okolností, jež vylučují nebo vážně narušují svobodu a prostotu omylu uděleného souhlasu.
14. Podle § 3 odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb., se porušením právních předpisů a okolnostmi podle odstavce 1 rozumí zejména působení na oprávněnou osobu v podobě jakéhokoli nátlaku, donucení či přesvědčování, aby se zdravotnímu výkonu zabraňujícímu plodnosti

podrobila, jakož i skutečnost, že oprávněná osoba nebyla srozumitelným způsobem a v dostatečném rozsahu informována o svém zdravotním stavu a o účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaného zdravotního výkonu a o jiných možnostech řešení zdravotního stavu, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích.

15. Podle § 23 odst. 1 věty první zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu ve znění účinném do 31. 3. 2012 zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu příslušného zdravotnického povolání informuje pacienta, popřípadě další osoby v souladu s § 67b odst. 12 písm. d), o účelu a povaze poskytované zdravotní péče a každého vyšetřovacího nebo léčebného výkonu, jakož i o jeho důsledcích, alternativách a rizicích.
16. Podle § 27 zákona o péči o zdraví lidu se sterilizace smí provést jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby, u níž má být sterilizace provedena, a to za podmínek stanovených ministerstvem zdravotnictví.
17. Podle § 27a zákona o péči o zdraví lidu ve znění účinném od 1. 6. 2006 do 31. 3. 2012 kastrace, stereotaktické operace a zákroky u transsexuálů se provádějí pouze na žádost osoby, u níž mají být provedeny, a po schválení odbornou komisí, kterou tvoří právník, nejméně dva lékaři se specializací v příslušném oboru a dva další lékaři nezúčastnění na provádění lékařského zásahu.
18. Podle § 27c zákona o péči o zdraví lidu každý lékařský výkon, který není v bezprostředním zájmu osoby, na které má být proveden, lze provést pouze s předchozím písemným souhlasem takové osoby. Před udělením souhlasu musí být osoba úplně informována o povaze výkonu a jeho rizicích.
19. Podle § 6 směrnice o provádění sterilizace sterilizaci z důvodů uvedených v § 2 písm. b) až g) může požádat písemně osoba, u níž má být sterilizace provedena, nebo s jejím souhlasem ošetřující lékař, předsedu sterilizační komise příslušné podle místa trvalého pobytu, popřípadě sídla pracoviště nebo školy, kterou navštěvuje. Žádost řádně odůvodní.
20. Podle § 10 směrnice o provádění sterilizace o každém projednání žádosti o sterilizaci pořídí předseda komise protokol, který obsahuje jméno a bydliště osoby, u níž má být sterilizace provedena, odborné posudky členů komise a záznam o průběhu jednání s rozhodnutím. Originál protokolu podepsaný všemi členy komise zůstane u předsedy.
21. Podle § 11 směrnice o provádění sterilizace je-li o žádosti rozhodnuto kladně, pošle předseda žadatelku (žadatele) s doporučením na ženské (urologické nebo chirurgické) oddělení, jehož vedoucí je členem komise. Zároveň tam zašle opis protokolu, který se stane součástí chorobopisu. Před zákonem (poznámka soudu: správně mělo být uvedeno „Před zákrokem“) podepíše osoba, u níž má být sterilizace provedena, popřípadě její zákonný zástupce (opatrovník), prohlášení, že s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparaibilní.
22. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

23. Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že o sterilizaci nikdy nežádala. O nepravdivosti tohoto tvrzení svědčí žádost o provedení sterilizace, kterou žalobkyně vlastnoručně podepsala a která je součástí spisového materiálu, z něhož žalovaný (a také soud) při rozhodování ve věci samé vycházel. To, že k sepsání žádosti bylo využito předem připraveného formuláře, nemá na obsah žádosti žádný vliv.
24. Způsob, jakým je žádost o provedení sterilizace formulována, především pak ručně psané zdůvodnění žádosti a též poučení v ní obsažené vylučuje, aby se žalobkyně při podpisu žádosti domnívala, že se jedná o žádost o interrupci.
25. Důvod, pro který žalobkyně o provedení sterilizace požádala a který vyjádřila slovy: „*Je mi 34 let, mám 4 žijící děti, další těhotenství si nepřeji*“, je zcela srozumitelný a dostatečný, nehledě k tomu, že bylo pouze na žalobkyni, jak svou žádost odůvodní. Podpisem této žádosti žalobkyně jednoznačně vyjádřila svou vůli podstoupit sterilizaci.
26. Žádost o provedení sterilizace nebyla žalobkyní podepsána bezprostředně před interrupčním zákrokem a navíc se jednalo o dva samostatné zákroky, které nebyly vzájemně podmíněny. Neobstojí tak námitka, že žalobkyně při podpisu této žádosti jednala ve stresové situaci v bezprostřední souvislosti s podstoupením interrupce, která mohla ovlivnit její fyzický i psychický stav.
27. Žalobkyní zmiňované ustanovení § 27a odst. 1 zákona č. 20/1966, o péči o zdraví lidu, na danou věc nedopadá, neboť se týká výlučně kastrací, stereotaktických operací a zákroků u transsexuálů. Pro sterilizace platí speciální úprava obsažená v § 27 téhož zákona, která požadavek na pět členů sterilizační komise nestanoví.
28. Důvodná není ani námitka, v níž žalobkyně poukazuje na vady protokolu o jednání sterilizační komise. Soud v tomto směru souhlasí se žalovaným, že se jedná toliko o formální pochybení, které nemá žádný vliv na souhlas žalobkyně se zákrokem, její svobodu a prostotu omylu jí uděleného souhlasu. Jinak řečeno, nejedná se o takový nedostatek, jenž by byl významný pro posouzení toho, zda ke sterilizaci žalobkyně došlo v rozporu s právem ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb.
29. Soud však přisvědčil námitce, v níž žalobkyně poukazovala na absenci jejího informovaného souhlasu s provedením sterilizace.
30. Právní úprava účinná v době, kdy žalobkyně sterilizaci podstoupila, podmiňovala provedení sterilizace čtyřmi kroky: i.) podání žádosti o sterilizaci ve smyslu § 27 zákona o péči o zdraví lidu, ii.) schválení žádosti sterilizační komisí; iii.) poučení žalobkyně o účelu a povaze prováděného výkonu *a jeho rizicích* podle § 27c téhož zákona; iv.) podpis písemného prohlášení, že žadatelka s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparaibilní, před vlastním provedením zákroku. V případě žalobkyně nebyl naplněn třetí a čtvrtý z výše zmíněných kroků.
31. Žalobkyně byla nepochybně poučena o povaze zákroku (*zneprůchodnění vejcovodů*) a jeho následcích, tj. nevratnosti takového zákroku (*opětne zprůchodnění vejcovodů je nemožné*). V rámci poučení, kterého se jí dostalo v souvislosti se souběžně podstupovanou interrupcí, byla lékařem poučena o možnosti používání antikoncepčních metod a prostředků, čímž se jí

dostalo také poučení o alternativách sterilizace. Ve správním spise nicméně není žádný doklad, z něhož by vyplývalo, že žalobkyně byla před sterilizací řádně poučena o rizicích zákroku, tedy o nejčasnějších komplikacích spojených s podobným typem zákroků (např. krvácení, či možné pooperační potíže), jak vyžadovalo ustanovení § 27c zákona o péči o zdraví lidu. Nutno podotknout, že požadavek na komplexní informovanost žadatelek o jednorázovou peněžní částku, kterým byla v rozhodném období provedena sterilizace, zdůraznil i zákonodárce v § 3 odst. 2 zákona o odškodnění protiprávních sterilizací.

32. V projednávané věci chybí rovněž žalobkyni podepsané písemné prohlášení, že s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní. Tehdejší právní úprava vyžadovala, aby žadatelka o sterilizaci takové prohlášení podepsala před vlastním provedením zákroku. Smyslem tohoto požadavku bylo ověřit, zda bezprostředně před zákrokem nedošlo ke změně stanoviska žadatelky – podpisem prohlášení měla stvrdit, že její vůle takto závažný zákrok podstoupit nedoznala změny. Skutečnost, že ve zdravotní dokumentaci žalobkyně toto prohlášení chybí, má rovněž za následek, že souhlas žalobkyně s provedením zákroku není možné považovat za úplný, a tedy informovaný.
33. Soud uzavírá, že žalobkyně nebyla řádně poučena o rizicích zákroku a zdravotnická dokumentace neobsahuje její informovaný souhlas ve smyslu § 27c zákona o péči o zdraví lidu. Nelze proto než dospět k závěru, že žalobkyně byla sterilizována v rozporu s tehdy platnými právními předpisy ve smyslu § 3 odst. 1 ve spojení s odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb.
34. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto prvním výrokem rozsudku podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný žádost žalobkyně znovu posoudí, přičemž bude vázán výše vysloveným právním názorem soudu, že v daném případě došlo ke sterilizaci žalobkyně v rozporu s právem ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 297/2021 Sb. Tento závěr by bylo možné překlenout toliko na základě případných nových skutkových zjištění, z nichž by prokazatelně vyplýval opak.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Soudní řízení v této věci je osvobozeno od soudního poplatku [§ 11 odst. 1 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], a úspěšné žalobkyni tak náleží pouze náhrada nákladů vynaložených na právní zastoupení advokátem. Ty spočívají v odměně za dva úkony právní služby [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], tj. za převzetí zastoupení a sepsání žaloby ve výši 4 620 Kč za každý z těchto úkonů, celkem tedy 9 240 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále v paušální náhradě hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý z těchto dvou úkonů právní služby, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení zvyšuje o hodnotu příslušné sazby daně (2 130 Kč). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce advokáta Mgr. Lukáše Hojdna částku 12 270 Kč. Soud závěrem uvádí, že za důvodně vynaložené nepovažoval náklady související s podáním repliky, neboť žalobkyně v ní neuvedla vůbec nic nového a pouze recyklovala svá žalobní tvrzení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 27. listopadu 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu